

De visita als vidents

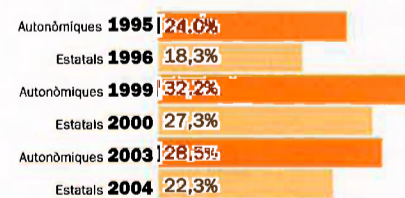
Mantindrà el PP valencià el seu matalàs de vots? Arribaran al milió de paperetes, els socialistes? Tindrà èxit el pacte entre Esquerra Unida i Bloc? Aquestes i altres incògnites troben resposta en tres experts analistes consultats per EL TEMPS.

Podria ser que, posseïts pels nervis, tant el president Francesc Camps com l'aspirant a succeir-lo, Joan Ignasi Pla, hagueren utilitzat darrerament els serveis de Juani Madrid i Rosa Espiritual, reputades pitonises valencianes. Ja ho diuen, que els famosos tenen aquestes coses. Potser fins i tot hi han acudit de bracet, tremolosos, mossegant-se les unghes de l'altra mà, poregosos pel que diria la bola màgica. I és que no hi ha terme mitjà: o victòria o derrota, o futur o passat, o tot o res.

Aquest setmanari s'ha posat en contacte amb tres reconeguts especialistes perquè, lluny del tarot i del solatge del te, interpreten què pensen que passarà el 27 de maig vinent. Vicent Franch –cap del departament de Ciència Política de la Universitat de València i alhora direc-

tor del Centre de Documentació Electoral de la Comunitat Valenciana (CDECV)–, Joan Hernández –polítolleg, investigador del CDECV– i Manuel Martínez Sospedra –professor de Dret Constitucional de la Universitat Cardenal Herrera-CEU– s'arrisquen i responen a interrogants molt concrets.

Abstencionisme

La participació –la mitjana de les eleccions valencianes és del 72%– dictarà,

en bona mesura, la capacitat d'arribar al poder de l'esquerra. Segons els tres analistes, per damunt del 75% es multipliquen les opcions d'un canvi al Consell. Ara bé, Franch dubta que es mobilitzen els abstencionistes d'esquerra: "La gran majoria sent que guanyarà el PP, el projecte del qual no es considera esgotat; a més, no es percep un lideratge emergent dins de l'oposició. Són unes eleccions més renyides que les anteriors, ara tots els vots compten [en referència al Bloc], però no hi ha la sensació que siguem uns comicis tan competits. No crec que vote més del 70% de l'electorat."

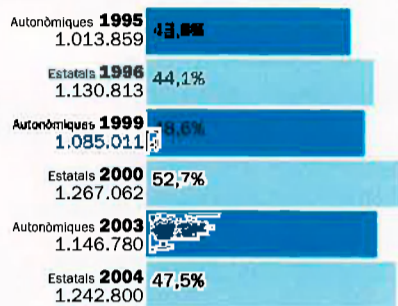
"Jo no descartaria encara que Zapatero faça coincidir legislatives, autonòmiques i municipals –avisa Sospedra–. La participació superaria el 77%, i gairebé segur que el PP perdria la majoria absoluta. En tot cas, se superarà el 70%, i per damunt del 72%, el PP patirà de valent. A més, si a València ciutat vota més del 73% dels censats, l'esquerra també li posarà molt difícil l'alcaldia a Rita."

Hernández no tem que el presumpte desencís ciutadà amb la política –pels casos de presumpta corrupció que assetgen alcaldes de tot l'estat– signifiqui una menor afluència d'electors a les urnes: "Votarà entre el 68% i el 72% del cens, no hi ha motius extraordinaris que mobilitzen l'electorat d'esquerra. Pla ha

Política | Eleccions valencianes

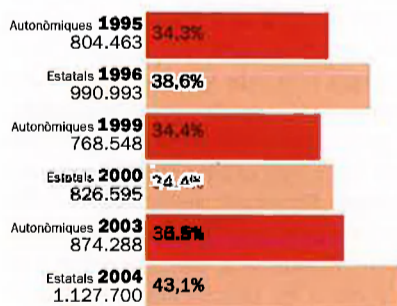
de comptar que el 14-M va votar PSOE gent que no ho tornarà a fer mai.”

Evolució de vot del PP

Tan sols Sospedra pensa que la dretanització del PP pot ser contraproduent –“una part significativa de votants centristes podrien optar per l’abstenció”–. Franch, en canvi, preveu que els conservadors “estaran més a prop del resultat del 2004 que no del 2003”, és a dir, més enllà d’1.200.000 vots. “Si van votar PP en aquelles circumstàncies, com no ho faran ara? La publicitat de la seua obra de govern, el victimisme que practica i pel qual obté rèdits, el fet que fa anys que ocupa el 80% del centre polític i, per acabar-ho d’adobar, el clam contra comunistes i catalanistes, no em fa suposar que perdrà pistonada.” “De segur que el PP no perdrà suport –rebla Hernández–, es limitarà a fer una campanya de perfil baix, sense soroll, mirant de no mobilitzar l’electorat socialista.”

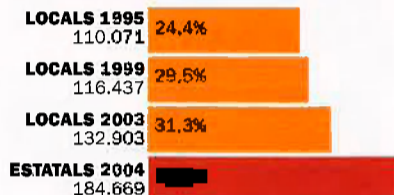
Evolució de vot del PSPV-PSOE

Els socialistes van sumar 250.000 vots més al 2004 que al 2003. Han consolidat una part d’aquests simpatitzants? A parer de Franch, “si la participació no arriba al 80%, el PSPV no sumarà un milió de vots”, teoria que no comparteix Sospedra –“és factible que supere el milió de vots”–, però sí Hernández, per a qui Pla “és un molt mal candidat, no és

una oposició seriosa, com tampoc no ho és la de València, que es conforma a dir que ‘Rita és molta Rita’”. Franch hi abunda: “No hi haurà l’emergència del 2004, aleshores va votar gent que mai no ho havia fet; el PP, avui, ni que fóra de poc, guanyaria a l’estat, o siga que al País Valencià no li cal ni pentinar-se. La majoria absoluta del PP serà encara més nítida que la de l’any 2003.”

Efecte Alborch?

És un dels grans enigmes del 27-M. La capacitat o no de Carne Alborch, alcaldable socialista de València, d’atraure electors socialistes de les estatals, però abstencionistes autonòmics i locals. El problema, si atenem Sospedra, és de base, perquè “una part de l’electorat progressista de la ciutat ha emigrat a la rodalia, pel preu de l’habitatge, ha pujat molt la renda per capita. Alborch, en qualsevol cas, és una bona candidata, és molt coneguda, aportarà vot d’esquerra d’altres partits i, també, abstencionistes habituals. Es quedarà a mig camí dels últims resultats local i estatal, és a dir, al voltant del 35%”.

Franch és prou més pessimista: “Sí, és moderna, progressista i simpàtica, però això no significa que darrere seu s’hi articule un nou moviment ciutadà. Només hi ha la seua imatge. En cap cas millorarà el resultat que haguera obtingut Rafael Rubio, tot i ser més coneguda.”

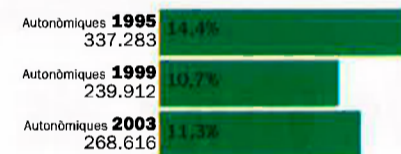
Ni mil vots més, doncs. “Tants?”, exclama Hernández. “No és aquesta, la solució. El PSOE hauria de reparar abans en els problemes d’afiliació, de presència pública, de connexió amb els moviments socials de la ciutat. És clar que no renovarà els 50.000 vots més que va recollir Zapatero, es quedaran a casa.”

El diferencial de València

Distància PP-PSOE (una Corts)	Aut. 1995	Aut. 1999	Aut. 2003
Mitjana País Valencià	10,1%	14,2%	11,4%
València ciutat	21,6%	25,2%	18,8%

La mitjana entre PP i PSPV-PSOE a escala autonòmica –11,4%, al 2003– és deguda, en bona part, a la distància sideral que separa els dos grans partits a la ciutat de València –18,8%, al 2003–, on vota un de cada sis electors. La intenció dels socialistes, precisament, és que Alborch faça d’ham i duga a les urnes ciutadans que aprofiten el viatge per donar suport a Pla. Sospedra entén que “passarà això, hi haurà una retallada de la diferència entre PP i PSOE a València”, però aquesta percepció no és la d’Hernández –“has vist els cartells? Això no fa que la gent vaja a votar”– ni la de Franch –“potser es reduirà la distància en dos o tres punts, però no serà per l’efecte Alborch”, sinó pel descontentament que hi ha en alguns barris del cap i casal, per qüestions concretes”–.

La suma d’Esquerra Unida i Bloc

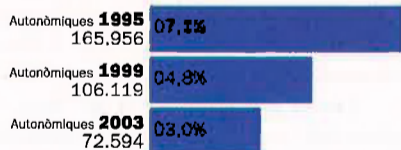
Les negociacions a fi de parir el Compromís pel País Valencià –que aixopluga EUPV, Bloc, Els Verds, Esquerra Ecologista i Izquierda Republicana– han pivotat sobre una teoria inamovible: s’aconseguiran 10 dels 99 escons. “El resultat del Compromís és el gran dubte d’aquests comicis”, afirma Hernández, per qui “l’acord beneficia clarament el Bloc, que passarà a ser, en poc temps, la tercera força del país, com ja passa als municipis; estem a prop de l’esfondrament definitiu d’Esquerra Unida. Sobre el resultat al maig, crec que la il·lusió que genera compensarà les fuites de vot que patiran ambdues formacions; en tot cas, el seu sostre és el resultat conjunt del 2003. I compte que el PSOE no clame pel vot útil, o que acuse EUPV de pactar amb un soci de CiU a fi de pispar-li algunes paperetes! Que no hagen pactat a València, Alacant i Castelló, a més, és tot un handicap”.

“Jo no pensava que sumarien els vots del 2003, però ara veig indicis que sí –apunta Sospedra–. No m’estranyaria que cadascú perdera entre el 25% i el 35% del seu suport, si bé en rebran d’altres costats..., poden superar el 10% de vot emès, i tenir fins a 13 diputats.”

Martínez Sospedra: "Per damunt del 72% de participació, el PP patirà de valent"

Franch és molt més pessimista. "N'estic convençut, no sumaran el resultat del 2003. Al Bloc, votants socialistes de les estatals el votaven per ajudar-lo a entrar, però ara no ho faran, ja tenen clar que hi accediran, a les Corts. El programa radical de la coalició espantarà els votants centristes del Bloc, que són un de cada tres... , perdrà uns 40.000 vots, només el Bloc. El mateix passarà amb Esquerra Unida, a qui molts donen suport perquè es pensen la consciència crítica del PSOE, però ara voldran que el Compromís no comprometa massa un possible govern socialista. El resultat de dos moribunds mai no pot sumar el 14%; en aquest cas, no pactarien. EUPV, a més, aspira a fer una ICV a la valenciana, un mimetisme patètic respecte a Catalunya que el durà al fracàs. EUPV no té projecte, és antisistema, antieuropeista, aposta pel sector públic quan a Europa ja ningú no el defensa, volen aturar tots els PAI, rebutgen el transvasament i demanen la tercera república... , estan del tot equivocats, si pensen que els votants locals del Bloc [Franch ha estat alcalde, pel Bloc, a Aín (Plana Baixa)] volen la tercera república, o que no els deixen fer negoci amb els seus camps."

Les restes del blaverisme

Unanimitat respecte a la impossibilitat que Unió Valenciana i Coalició Valenciana –junts o per separat– accedesquen a l'hemicicle, si bé Franch veu "fàcil" que els segons aconseguessen "algun regidor a València". "No tindran incidència a àmbit autonòmic; si no, el PP ja els hauria inclòs en les seues llistes", opina Sospedra. "El PP cuidarà aquest sector; de fet, ja ho fa a través de deter-

minada publicitat institucional. Només que Camps diga quatre o cinc vegades 'idioma valencià', ja n'hi haurà prou", sentència Hernández.

Les tres diputacions

Només la de València canviarà "de segur" el seu color, confirma Sospedra. El resultat de Castelló, opina, serà "una loteria", tot i que Franch i Hernández descarten "sorpreses". El primer recorda que "vivim una època d'abundància, hi ha la corrupció moral que només importen els diners, l'objectiu és poder vendre la fanecada per 30 milions de pessetes. Amb Fabra, un autèntic líder, Castelló ha passat de tindre 28.000 aturats a rebre 50.000 romanesos. Sí, hi ha un possible tràfic d'influències, però no contemple una davallada significativa dels vots del PP, pel cas Fabra".

A parer d'Hernández, "la gent ja està acostumada a escoltar que hi ha querelles contra polítics, i el cas Fabra tampoc no és l'operació Malaia, no ha acudit als jutjats emmanillat. De fet, no diria que la via penal tinga gaire futur. Fabra, als pobles, tan sols ha de preguntar si ara són més rics que fa dotze anys. Tindria aeroport Castelló, sense ell?".

Una campanya amb deix estatal

La tensa vida política estatal influirà en la campanya valenciana? La resposta és més que afirmativa, en boca de Sospedra: "La gent anirà a votar en clau estatal". No és tan concret Hernández, perquè "el PP no ha d'excitar l'enemic". Li convé, als socialistes, que Zapatero freqüente al País Valencià amb la clara intenció de guanyar el PP? "És evident que el suport del president del Govern espanyol pesa, i molt –advertix Sospedra–. El PP l'encerta, amb la publicitat contra l'executiu estatal, però, malgrat això, Zapatero és un actiu dels socialistes." Més rotund, i en sentit invers, es mostra Franch: "La presència constant de Zapatero en la campanya valenciana

Vicent Franch: "La majoria del PP serà encara més nítida que la de l'any 2003"

Joan Hernández: "Alborch no aporta ni un miler de vots, al PSOE. Aquesta no és la solució"

servirà per mobilitzar encara més l'electorat del PP. Zapatero és mal rebut al País Valencià, el PP ha transmès als valencians la idea que, per a ell, som el cul del món. Si ve a prometre el transvasament de l'Ebre, seria diferent." "No li convé, al PSOE, que vinga Zapatero. El PP es fa un fart de dir que fan les coses bé, però que no poden fer les que no depenen directament d'ells, i aquest discurs qualla", assevera Hernández.

La publicitat pública del PP

L'allau de propaganda institucional amb què el Consell de Camps ha inundat el País Valencià, a més de la sempre inestimable ajuda que presten als populars la televisió i la ràdio públiques, poden fer inclinar milers d'electors en el sentit desitjat pel PP. "Amb la publicitat institucional –jutja Franch–, s'han excedit, i això pot ser contraproductiu, no millorarà la perspectiva de vot al PP." "A curt termini, no té excessiva importància –destaca Sospedra–; allò que té més impacte, com el victimisme i el transvasament, ja fa anys que roda." En canvi, Hernández assegura que "la campanya institucional és campanya, reforça l'opinió dels convençuts i pot dur a l'abstenció simpatitzants d'altres partits".

Pel que fa a Canal 9, Franch diu que "la seua manipulació, està del tot assumida: tothom sap que només ixen Camps, el papa i el València CF". Hernández avisa que "la televisió és definitiva, la mitjana d'exposició a ella supera les dues hores", mentre Sospedra té la impressió que "allò que havia de fer Canal 9, ja ho ha fet, ara tindrà algun efecte, però no gaire apreciable".

Si Camps i Pla han eixit de les consultes de Juani Madrid i de Rosa Espiritual amb les diverses opinions expressades per Franch, Sospedra i Hernández, una cosa queda clara: al maig, ja no tindran cap unglia que rosegar.

Víctor Maceda